

**ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de wet van 28 december 1964
betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en het decreet
van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid**

Samenvatting

In voorliggend ontwerp van decreet worden wijzigingen voorgesteld aan de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en het decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid die nodig zijn om de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging gedeeltelijk op te heffen, zodanig dat de rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa wordt verankerd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze bepalingen hebben geen beleidsimpact.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

De wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging bevat de rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn 2024/2881 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa.

B. Inhoud

Gedeeltelijk opheffen van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging

De wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging bevat de rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn 2024/2881 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa. De bescherming van het leefmilieu, waaronder de verontreiniging van de lucht, is een aangelegenheid van de gewesten volgens artikel 6, 1§ van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Dit ontwerpdecreet heft de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging gedeeltelijk op en verankert de rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn 2024/2881 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Impactanalyse

Er wordt geen bijkomende impact verwacht door het voorstaande ontwerpdecreet.

Implementatie

De wijzigingsbepalingen van het decreet treden onmiddellijk in werking.

C. Totstandkomingsprocedure

- Advies Minaraad

De Vlaamse minister, bevoegd voor omgeving en landbouw, heeft over het voorontwerp van decreet advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) ingewonnen. De Minaraad onthaalt dit positief. De Minaraad gaat akkoord met de voorgestelde wijzigingen, maar wijst op het risico van het wegvallen van de juridische basis voor bepaalde klimaatmaatregelen. Hiertoe werden artikelen 18 en 19 in het ontwerpdecreet toegevoegd.

Daarnaast wijst de Minaraad op het gegeven dat volgens modelleringen met het huidige luchtbeleidsplan de strengere normen in 2030 niet gehaald zullen worden in een beperkt aantal specifieke gebieden. De raad geeft aan dat het momenteel onduidelijk is in hoeverre bijkomend beleid op vlak van klimaat, PAS, de nieuwe Green Deal Binnenvaart, Europese regelingen rond walstroom, etc. zorgen voor bijkomende reducties in deze specifieke gebieden. Daarnaast meldt de raad dat het Voortgangsrapport uit 2021 o.a. stelt dat "Een verdere daling van de NO₂ concentraties hangt af van de implementatie van de maatregelen rond wegverkeer (aanpak emissiefraude, vergroening park, daling aantal kilometers, elektrificatie bussenpark De Lijn, emissievrije stedelijke logistiek7)". Ze merkt op dat in de praktijk verschillende acties vertraging oplopen (bijvoorbeeld de elektrificatie van het bussenpark van De Lijn en de maatregel "emissievrije stedelijke distributie"). De Vlaamse Regering schrapte ook de geplande verstrengingen voor 2026 en 2028 van de toegangsvoorwaarden tot de lage-emissiezones. De Minaraad gaat ervan uit dat de aangekondigde actualisatie van het Luchtbeleidsplan 2030 voldoende maatregelen zal bevatten, zodat overschrijdingen, vastgesteld volgens referentiemeetmethoden, conform artikel 11 van de Richtlijn, worden vermeden en de 2030- doelstellingen effectief en tijdig gehaald zullen worden. De Minaraad stelt vast dat zijn advies uit 2021 over mogelijke bijkomende maatregelen voor de reductie van stikstofoxiden en fijn stof,11 nog steeds een inspiratiebron kan zijn voor een afwegingskader en een maatregelenpakket voor o.a. het wegverkeer en huishoudelijke houtverbranding. Het luchtbeleidsplan wordt momenteel geactualiseerd waarbij we de impact van bijkomend beleid, zoals PAS en walstroom, op de luchtkwaliteit in Vlaanderen in kaart brengen. Om voldoende garantie te bieden dat in 2030 voldaan wordt aan de dan van kracht zijnde nieuwe luchtkwaliteitsnormen, besliste de Vlaamse regering samen met het schrappen van de verstrengingen van de toegangsvoorwaarden voor de lage emissiezones om tweejaarlijks een evaluatie te voorzien van de voortgang in het kader van het luchtbeleidsplan. In het geval de prognoses van 2027 aangeven dat de luchtkwaliteitsnormen niet gehaald worden, wordt gekeken naar aanvullende lokale en Vlaamse maatregelen. In 2028 zullen we een routekaart opstellen conform de verplichtingen uit richtlijn 2024/2881 waarbij we deze aanvullende maatregelen alsook lokale maatregelen in overleg met de actoren in de hotspotgebieden, zoals de havens, zullen integreren.

- Advies Raad van State, afdeling Wetgeving

Op 22 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht om binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over het voorontwerp van decreet. Het advies werd verleend op 4 februari 2026. In navolging van dit advies, werden de volgende wijzigingen aan het ontwerpdecreet doorgevoerd:

- Er werd een nieuw artikel 2 ingevoegd waarin melding wordt gemaakt van de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/2284 (de NEC-Richtlijn) en richtlijn (EU) 2024/2881 (de Richtlijn Luchtkwaliteit). In randnummers 8.2 en 10 van zijn advies geeft de Raad van State aan dat deze twee richtlijnen door het ontwerpdecreet gedeeltelijk worden omgezet in intern recht, en dat dit overeenkomstig artikel 20, lid 1, derde alinea, van richtlijn (EU) 2016/2284 en artikel 30, lid 1, tweede alinea, van richtlijn (EU) 2024/2881 tot uiting moet worden gebracht in het ontwerpdecreet zelf.
- In de artikelen 14, 15 en 16 werden de delegaties aan de Vlaamse Regering verduidelijkt en geherformuleerd zodat ze niet meer facultatief zijn.
- In artikel 18, met betrekking tot het ontworpen artikel 9.4.1 DABM, wordt de verwijzing naar “artikel 2.5.2.4.1, §1 t.e.m. 5 of artikel 2.5.2.4.2, §1 en §2” (van titel II van het VLAREM¹) vervangen door “de artikelen 9.2.1, 9.3.2 of 9.3.3 van dit decreet of de bepalingen in de uitvoeringsbesluiten die hieraan uitvoering geven”. In randnummer 12 van zijn advies merkt de Raad van State op dat een verwijzing naar toekomstige bepalingen van titel II van het VLAREM voorbarig is, omdat de inhoud van de huidige bepalingen niet overeenstemt met de inhoud die deze artikelen zullen hebben eens ze zijn aangepast. In lijn met het advies van de Raad, wordt er in de plaats daarvan verwezen naar de artikelen 9.2.1, 9.3.2 en 9.3.3 DABM (die door het ontwerpdecreet zullen worden ingevoegd) en de uitvoeringsbepalingen.
- De formulering van artikel 20, met betrekking tot het ontworpen artikel 9.5.1 DABM, werd aangepast. In randnummer 13 van zijn advies geeft de Raad van State aan dat de verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater zou kunnen leiden tot wetgevingstechnische moeilijkheden als dit besluit wordt vervangen. De verwijzing in dit artikel naar het besluit werd daarom geschrapt.

Daarnaast werd de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 11 en 18 aangepast in lijn met het advies van de Raad van State.

Ten slotte werd de concordantietabel aangepast, zodat deze informatie bevat over de omzetting van richtlijn 2024/2881 en richtlijn 2016/2284 in de nieuwe titel IX lucht in het DABM en een overzicht biedt van alle regelgeving (ook bestaande) die de bepalingen van de richtlijn 2024/2881 omzet.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Deze wijzigingen betreffen een gewestaangelegenheid.

¹ Het gaat om de ontworpen artikelen 2.5.2.4.1, §1 t.e.m. 5 en 2.5.2.4.2, §1 en §2 van titel II van het VLAREM die door de artikelen 20 en 22 van het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering zullen worden ingevoerd.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Artikel 3

Artikel 2.2.8 wordt geïntegreerd in titel IX van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze titel bevat de rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn luchtkwaliteit (2024/2881) en een kader voor het opstellen van een luchtbeleidsplan, een luchtkwaliteitsplan, een routekaart inzake luchtkwaliteit, een kortetermijnactieplannen en een emissiereductieprogramma.

Artikel 4

Er wordt een nieuwe titel ingevoegd, namelijk titel IX lucht, in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 5

Er wordt een hoofdstuk I. Algemene bepalingen ingevoegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 6

Dit artikel bevat de definities die van toepassing zijn in titel IX van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Deze definities zijn gebaseerd op de bestaande definities uit richtlijn 2024/2881 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2024 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa en uit de richtlijn 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG.

Artikel 7

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt, in overeenstemming met de doelstellingen van de richtlijn betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa, dat het luchtbeleid streeft naar een luchtkwaliteit die niet schadelijk is voor de gezondheid van de mens, de natuurlijke ecosystemen en de biodiversiteit. Daarnaast streeft het luchtbeleid ernaar om tegemoet te komen aan de behoefte van de huidige

generaties zonder de mogelijkheden van de toekomstige generaties om aan hun behoefte te voldoen, in het gedrang te brengen.

Artikel 9

Overeenkomstig artikel 10.2.3, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid is de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor de coördinatie en organisatie van het luchtbeleid.

Artikel 10

Er wordt een hoofdstuk II. Kortetermijnactieplan ingevoegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 11

Dit artikel is op basis van artikel 20 van de nieuwe luchtkwaliteitsrichtlijn (2024/2881) geactualiseerd en vervangt tevens de inhoud zoals opgenomen in het artikel 2.2.8 van het DABM dat met artikel 2 van dit decreet wordt opgeheven.

Het ontworpen tweede lid bevat geen delegatie aan IRCEL om alarm- of informatiedrempels vast te stellen. Er bestaat reeds een 'Coördinatieprotocol voor periodes van verhoogde luchtverontreiniging tussen het Vlaamse, Waalse en Brussels Hoofdstedelijk Gewest en IRCEL'² waarin de alarm- en informatiedrempels voor België worden vastgelegd. Dit coördinatieprotocol werd ondertekend door de drie gewesten en IRCEL. De geldende alarm- en informatiedrempels die zijn vastgelegd in dit coördinatieprotocol, gaan verder dan de gedefinieerde drempels in bijlage I, afdeling 4 van de Richtlijn 2024/2881. Bij het vaststellen van alarm- of informatiedrempels heeft IRCEL een coördinerende rol in lijn met de samenwerkingsovereenkomst tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens.

Alarm- en informatiedrempels worden vastgesteld ter bescherming van de bevolking tegen kortstondige blootstelling aan hoge concentraties van verontreinigende stoffen. Daarnaast wordt bij het vaststellen van alarm- en informatiedrempels ook rekening gehouden met het niet nodeloos alarmeren van de bevolking bij een overschrijding.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Artikel 13

Dit artikel bevat bepalingen omtrent het vaststellen van een Vlaams luchtbeleidsplan en omtrent het voorleggen van het voortgangsrapport aan de Vlaamse Regering. Met het luchtbeleidsplan wordt de geïntegreerde aanpak van het emissiereductie- en het luchtkwaliteitsbeleid verankerd zoals het sinds 2018 al door de Vlaamse regering wordt toegepast, met een plan afgestemd op beleid in andere domeinen die een impact hebben op luchtverontreiniging zoals het VEKP, het Mobiliteitsplan Vlaanderen, het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS),...

² Dit Coördinatieprotocol kan worden geraadpleegd via deze link: <https://www.irceline.be/nl/documentatie/wetgeving/coordinatieprotocol-voor-periodes-van-verhoogde-luchtverontreiniging/view>

De Vlaamse Regering is verantwoordelijk voor het vaststellen van het Vlaams luchtbeleidsplan. Er wordt minstens om de vijf jaar een Vlaams luchtbeleidsplan vastgesteld. De Vlaamse Milieumaatschappij is verantwoordelijk voor het opmaken van een ontwerp van het luchtbeleidsplan, dat aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Het Vlaams luchtbeleidsplan moet prognoses van emissies en immissies bevatten zodanig dat er kan worden getoetst aan bestaande luchtkwaliteitsnormen en emissieplafonds, zoals wordt vastgelegd in de NEC-richtlijn (2016/2284) en luchtkwaliteitsrichtlijn (2024/2881). Het opstellen van prognoses en het toetsen aan de vooropgestelde doelstellingen is een verantwoordelijkheid van de Vlaamse Milieumaatschappij, zoals bepaald in artikel 2.10.3 van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Daarnaast kan de Vlaamse Milieumaatschappij maatregelen voorstellen aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen om te verzekeren dat de vooropgestelde doelstellingen van het luchtbeleidsplan worden gehaald.

Naast het Vlaams luchtbeleidsplan legt de Vlaamse Milieumaatschappij minstens om de twee en half jaar een ontwerp van voortgangsrapport aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voor waarbij de stand van zaken wordt weergegeven van de maatregelen die zijn opgenomen in het Vlaams luchtbeleidsplan. Het voortgangsrapport zal ook minstens informatie bevatten over de meest recente emissies, de emissieprognoses die de Vlaamse Milieumaatschappij elke twee jaar opstelt in kader van de NEC-richtlijn (2016/2284) en de concentraties van het afgelopen jaar.

Artikel 14

Een luchtkwaliteitsplan moet worden opgemaakt zoals bepaald in de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881. Dit luchtkwaliteitsplan kan worden geïntegreerd in het Vlaams luchtbeleidsplan.

Artikel 15

Een routekaart inzake luchtkwaliteit moet worden opgemaakt zoals bepaald in de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881. Een routekaart inzake luchtkwaliteit kan worden geïntegreerd in het Vlaams luchtbeleidsplan.

Artikel 16

Een emissiereductieprogramma moet worden opgemaakt zoals bepaald in de nationale emissieplafond richtlijn 2016/2284. Dit emissiereductieprogramma kan worden geïntegreerd in het Vlaams luchtbeleidsplan.

Artikel 17

Er wordt een hoofdstuk IV. Schadevergoeding voor gezondheidsschade ingevoegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 18

Op grond van artikel 28 van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881 moeten de lidstaten ervoor zorgen dat natuurlijke personen die gezondheidsschade lijden door fouten van de bevoegde autoriteiten m.b.t. de luchtkwaliteitsplannen, routekaarten

inzake luchtkwaliteit en kortetermijnactieplannen, hiervoor een schadevergoeding kunnen vorderen en krijgen.

De vorderingen tot vergoeding wegens gezondheidsschade waarop het ontworpen artikel 9.4.1 DABM betrekking heeft, zijn buitencontractuele aansprakelijkheidsvorderingen die gericht zijn tot (een) overheidsinstantie(s) die de verplichtingen die op haar of hen rusten op grond van de nieuwe artikelen 9.2.1, 9.3.2 en 9.3.3 DABM en hun uitvoeringsbepalingen, volgens de eiser(s) niet heeft of hebben nageleefd.

Het eerste en tweede lid van artikel 28 van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881 moeten niet worden omgezet. De bestaande wetgeving en rechtspraak met betrekking tot de buitencontractuele aansprakelijkheid van overheidsinstanties, biedt hiervoor voldoende garanties.

Wat het derde lid betreft, is de bestaande wetgeving en rechtspraak echter niet volledig in lijn met de vereisten van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881. Op grond daarvan mogen de verjaringstermijnen (de lidstaten mogen zelf de duur hiervan bepalen), niet beginnen lopen *"voordat de schending is beëindigd en de persoon die schadevergoeding vordert, weet, of redelijkerwijs geacht kan worden te weten, dat hij of zij schade heeft geleden als gevolg van een schending zoals bedoeld in lid 1."*

Op de vorderingen voor gezondheidsschade die op basis van de bestaande wetgeving en rechtspraak worden ingesteld, zijn de verjaringstermijnen voor buitencontractuele aansprakelijkheid van artikel 2262*bis*, §1, tweede en derde lid van het oud Burgerlijk Wetboek van toepassing. Op grond van dit artikel geldt er een dubbele verjaringstermijn. Ten eerste geldt er een relatieve verjaringstermijn van vijf jaar die start op de dag na de dag waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade of van de verzwaring ervan en van de identiteit van de daarvoor aansprakelijke persoon. Ten tweede geldt er een absolute verjaringstermijn: de vordering tot schadevergoeding verjaart in ieder geval twintig jaar te rekenen vanaf de dag nadat het schadeverwekkende feit zich heeft voorgedaan.

In een recent arrest heeft het Hof van Cassatie bevestigd dat een voortdurende fout geen impact heeft op de start van de relatieve verjaringstermijn van vijf jaar (Cass. 17 januari 2025, nr. C.21.0435.N/1). Vanaf het moment dat de schadelijder kennis heeft van (een deel van) de schade, begint die verjaringstermijn dus te lopen. Het feit dat de fout nog voortduurt, verandert daar niets aan. Dit is niet in overeenstemming met artikel 28, derde lid van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881, dat vereist dat de verjaringstermijn niet mag beginnen lopen voordat de schending werd beëindigd.

Ook de absolute verjaringstermijn van 20 jaar na het schadeverwekkende feit is niet in lijn met artikel 28, derde lid van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881, dat vereist dat de verjaringstermijn niet begint te lopen als de schadelijder nog geen kennis heeft, of wordt geacht te hebben, van zijn schade.

Om hieraan tegemoet te komen, wordt in het nieuwe artikel 9.4.1 van het DABM verduidelijkt dat de verjaringstermijnen van artikel 2262*bis*, §1, tweede en derde lid van het oud Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn op de vordering voor gezondheidsschade zoals bedoeld in artikel 28 van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881, maar dat deze verjaringstermijnen niet beginnen te lopen voordat de schending werd beëindigd en de natuurlijke persoon die de schadevergoeding

vordert, weet, of redelijkerwijs behoort weten, dat hij of zij schade heeft geleden als gevolg van de schending.

Wat de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest betreft om een aspect van het burgerlijk aansprakelijkheidsrecht te regelen, is de afdeling Wetgeving Raad van State van oordeel dat er in wezen een aspect van de bescherming van het leefmilieu (waarvoor de gewesten bevoegd zijn) wordt geregeld en dat de federale bevoegdheden inzake het burgerlijk recht slechts zijdelings in het geding zijn. Een beroep doen op de impliciete bevoegdheden zoals vervat in artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, is volgens de Raad dan ook niet nodig, zoals uiteengezet in randnummer 5 van zijn advies:

"Gelet op het feit dat de ontworpen bepaling zich beperkt tot een strikte omzetting van artikel 28 van richtlijn (EU) 2024/2881 met een bijzondere, afwijkende verjaringstermijnregeling louter voor vergoeding van gezondheidsschade als gevolg van een specifiek overheidsoptreden binnen de gewestbevoegdheden inzake het leefmilieu, kan aangenomen worden dat deze regeling:

- inherent is aan de uitoefening van de algemene bevoegdheid van de gewesten inzake de bescherming van het leefmilieu (opmerking 3), en

- het evenredigheidsbeginsel eerbiedigt, d.w.z. dat deze regeling de uitoefening van de federale bevoegdheid op het vlak van het burgerlijk aansprakelijkheidsrecht (opmerking 4) niet onmogelijk maakt of op overdreven wijze bemoeilijkt.

Er lijkt derhalve geen nood om voor deze specifieke regeling beroep te doen op de impliciete bevoegdheden, bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980."

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat de drie voorwaarden om een beroep te doen op de impliciete bevoegdheden, zoals vervat in artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, in ieder geval vervuld zijn. Ten eerste is de specifieke regeling met betrekking tot het startpunt van de verjaringstermijnen, noodzakelijk om de gewestelijke bevoegdheid inzake de bescherming van het leefmilieu te kunnen uitoefenen. Het zijn immers de gewesten die de bepalingen van de luchtkwaliteitsrichtlijn 2024/2881 moeten omzetten, gelet op hun toegewezen bevoegdheden in deze materie. Ten tweede leent artikel 2262bis, §1, tweede en derde lid van het oud Burgerlijk Wetboek zich tot een gedifferentieerde regeling. Het nieuwe artikel 9.4.1 van het DABM verandert immers niets aan de verjaringstermijnen die gelden op basis van dit artikel, maar voegt slechts een specifieke uitzondering toe met betrekking tot het startpunt van deze verjaringstermijnen. Ten slotte is er ook slechts een marginale weerslag op de federale bevoegdheid met betrekking tot het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht. Het nieuwe artikel 9.4.1 DABM laat de voorwaarden voor de buitencontractuele aansprakelijkheid van de overheid en de verjaringstermijnen die hiervoor gelden, onverlet, maar voegt slechts een beperkte uitzondering toe. Die uitzondering heeft enkel betrekking op het startpunt van de verjaringstermijnen in zeer specifieke gevallen, namelijk als een natuurlijke persoon gezondheidsschade lijdt als gevolg van een schending door het Vlaams Gewest van de nieuwe artikelen 9.2.1, 9.3.2 en 9.3.3 DABM en hun uitvoeringsbepalingen.

Artikel 19

Er wordt een hoofdstuk V. Sancties ingevoegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 20

Dit artikel vervangt artikel 9 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging, dat wordt opgeheven (zie de toelichting bij artikel 21). Dit artikel vormt de nieuwe decretale rechtsgrond voor het VEKA om administratieve geldboetes te kunnen opleggen aan erkende technici die de meldingsplichten inzake de keuring en het onderhoud van een centraal stooktoestel, vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, niet naleven. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan het advies van de Minaraad, waarin werd opgemerkt dat voorontwerp van decreet dat op 17 oktober 2025 werd aangenomen, geen vervangende rechtsgrond bevat voor bepaalde klimaatmaatregelen.

Artikel 21

De artikelen 2, 5, 6, 9 en 10 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging worden opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt opgenomen in de nieuwe titel IX. Lucht bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Op deze manier wordt de regelgeving omtrent het luchtbeleid geharmoniseerd binnen het DABM en titel II van VLAREM.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt dat dit decreet in werking treedt op 11 december 2026, conform de deadline die door de richtlijn 2024/2281 wordt gegeven. Het uitvoeringsbesluit zal op dezelfde dag in werking treden, zodat de continuïteit inzake de handhaving van het luchtbeleid wordt gegarandeerd.

Brussel, 27 februari 2026.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS